

तुल, इ प्राणे । वले । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
परं-अकं-सकं च-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ,
तुल्यते । प्राणे जीवन्म । हिंसायाच्चायामिति
कश्चित् । इति दुर्गादासः ॥

तुल, इ क भाष्यार्थे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-परं-अकं-सकं च-सेट् ।) पञ्चमखरी ।

इ क, तुल्ययति । भा दीभिः । यद्वार्थो निके-
तनहिंसावलदानानि । इति दुर्गादासः ॥

तुट, शि कलहे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-अकं-सेट् ।) शि, तुटति अतुटीत् नीचः
परस्परं वचसा । तुतोड । इति दुर्गादासः ॥

तुटुमः, पुं, (तुटति नाशयति द्रव्यजातमिति ।
तुट + बाहुलकात् उभः ।) उन्मूलः । इति
त्रिकाण्शेषः ॥

तुड, इ ड वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
आत्मं-सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ, तुल्यते ।
ड, तुल्यते । वधो निष्पीडनमिति रमानाथः ।
तुल्यते पात्यं पिकः । इति दुर्गादासः ॥

तुड, ऋ वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । ऋ, अतुतोडत् ।
वधो द्विधाकरणमिति गोविन्दभट्टः । तोडति
मल्लो मल्लाङ्गं भिनत्तीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

तुड, शि भेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-
परं-सकं-सेट् ।) शि, तुडति अतुडौत् तुतोड ।
उपह्वने इति कश्चित् । इति दुर्गादासः ॥

तुडु, नादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी डङ्यान्तः । नादरः
अनादरः । तुडुति । फलाभावान्न ऋदनुवन्धः ।
इति दुर्गादासः ॥

तुण, श जैस्त्रे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-
सकं-सेट् ।) जैस्त्रमिह कुटिलीकरणम् । श,
तुणति ळञ् वायुः । तोणिता । इति दुर्गादासः ॥

तुणिः, पुं, (तुणति सङ्कोचयतीति । तुण जैस्त्रे +
“सर्वधातुभ्य इन् ।” उणां । ४ । ११७ । इति
इन् ।) कुणिः । तुम्रवधः । इत्यमरटीकायां

स्वामी । (अस्य पर्याया गुणाश्च यथा,—
“तुणितुम्रक आपीनस्तुणिकः कच्छकस्तथा ।
कुटेरकः कान्तलको नन्दिहृत्तश्च नन्दकः ॥
तुणी रक्तः कटुः पाके कषायो मधुरो लघुः ।
तिक्तो ग्राही हिमो वृष्यो व्रणकुलास्रपित्तजित् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

तुलं, स्त्री, (तुलते निष्पीडयति अन्तरस्थ-
द्रव्यमिति । तुल + पचाद्यच् ।) सुखम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ८६ । (चक्षुः । यथा,
देवीभागवते । २ । १ । २६ ।

“आमिषं स तु विज्ञाय शीघ्रमभ्यद्रवत् खगम् ।
तुल्यद्वयमथाकाशे तावभौ समचक्रतुः ॥”
पुं महादेवः । यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि ।
१५ । १५ ।

“नपस्तुल्यं तुल्याय नमस्तुतिद्वयाय च ॥”
राघवविशेषः । यथा, महाभारते । १२ । २८ । ६ ।
“तुलेन च नमस्तत्र पटुशः पनसेन च ॥”

तुलकैरिका, स्त्री, कार्पासी । इति राजनिर्घण्टः ॥
तुलकैरी, स्त्री, (प्रशस्तं तुलम् । प्रशंसायां कन् ।
तदीर्त्तं ईरयति वा तत्तुल्यशोभाधारणात् ।
ईर + कर्मण्यङ् । स्त्रियां ङीष् ।) विम्विका ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तेलकुचा इति
भाषा ॥

तुल्लिः, पुं, (तुल्लते निष्पीडयति मध्यस्थद्रव्य-
मिति । तुल्ल + “सर्वधातुभ्य इन् ।” उणां
४ । ११७ । इतीन् ।) सुखम् । चक्षुः ।
इत्युणादिकोषः ॥ नाभौ स्त्री । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

तुल्लिका, स्त्री, (तुल्लिरेव । तुल्लि + स्वार्थे कन्
टाप् च ।) नाभिः । विम्विका । इति शब्द-
रत्नावली । (अस्या गुणा यथा,—

“तुल्लिका चाभिरुचिह्लातपित्तनिवारणी ॥”
इति हारीते प्रथमे स्थाने दशमेऽध्याये ॥)

तुल्लिकैरी, स्त्री, कार्पासी । विम्विका । इत्य-
मरः । २ । ४ । ११६ । (अस्या पर्यायाः यथा,
“तुष्टी रक्तफला विम्वी तुल्लिकैरी च विम्विका ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

अस्या रूपान्तराणि । तुल्लिकैरिका तुल्लि-
कैरिः तुल्लिकैरी तुल्लिकेशी । इत्यमरटीका ॥

तुल्लिकेशी, स्त्री, विम्विका । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तुल्लिभः, त्रि, (तुल्लिर्वृद्धा नाभिरस्य । “तुन्दवलि-
वटेभः ॥” ५ । २ । १४० । इति भः । “मृद्वन्योपधो-
ऽयं तुल्लिः ॥” इति माधवः ।) वृहनाभिः ।
वृहनाभिभ्युक्तः । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ ॥

तुल्लिङः, स्त्री, (तुल्लिरस्यस्येति । सिन्धादेस्त्वात्
इलच् ।) वृहनाभिः । इत्यमरः । २ । ६ । ६१ ॥
सुखरः । इत्युणादिकोषः ॥

तुल्य, तु क स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरां-परं-सकं-सेट् ।) आदौ पञ्चमखरः शेषो
दन्तवर्गाद्यनुलस्यकारः । तुल्ययति तुल्यापयति ।
स्तुतिराच्छादनम् । इति दुर्गादासः ॥

तुल्यं, स्त्री, (तुदति पीडयत्यनेन । तुद + “पातृ-
तुदेति ॥” उणां २ । ७ । इति थक् । यङ्गा,
तुल्य आच्छादने + अच् ।) खर्परौतुल्यम् ।
उपधातुभेदः । तुतिया इति भाषा । तत्-
पर्यायः । नीलाञ्जनम् २ हरिताम्रम् ३ तुल्य-
कम् ४ मयूरग्रीवकम् ५ ताम्रगर्भम् ६ अम्ब-
तोद्वयम् ७ मयूरतुल्यम् ८ शिखिकण्ठम् ९

नीलम् १० । इति राजनिर्घण्टः ॥ तुल्याञ्जनम्
११ शिखिग्रीवम् १२ वितुलकम् १३ मयूर-
कम् १४ । इत्यमरः । २ । ६ । १०१ ॥ तुतकम् १५
वृधातुल्यम् १६ वृतामदम् १७ । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वम् । कषाय-
त्वम् । उष्णत्वम् । श्विचनेचामयनाशित्वम् ।

सर्वविषदोषशमनत्वम् । वान्तिकारकत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ चारत्वम् । निर्मलत्वम् ।
लघुत्वम् । भेदकत्वम् । कृमिकण्डुककफनाशि-
त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ * ॥

“तुल्यं वितुलकं चापि शिखिग्रीवं मयूरकम् ।

तुल्यं ताम्रोपधातुर्हि किञ्चित्ताम्रेण तद्वैव ॥
किञ्चित्ताम्रगुणं तस्माद्वैवमात्रगुणञ्च तत् ।
तुल्यकं कटुकं चारं कषायं वामकं लघु ॥
लेखनं भेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् ।
विषाघ्नकुष्ठकण्डूघ्नं खर्परं चापि तदगुणम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ॥
(अस्य शोधनविधिर्यथा,—

“ओतोर्विष्टासमं तुल्यं सञ्चौद्रं टङ्गणाङ्गि युक् ।
त्रिधा सुपुटितं शुद्धं वान्तिभ्रान्तिविवर्जितम् ॥”
अन्यच्च ।

“गन्धकेन समं तुल्यं तुल्यार्हेनार्हयामकम् ।
वान्तिभ्रान्ती यदा न स्तसदा सिद्धिं विनिर्दि-
शेत् ॥”

शोधितस्यास्य गुणा यथा,—
“तुल्यं सकटुकचारं कषायं विशदं लघु ।

लेखनं भेदं चक्षुष्यं कण्डूक्रिमिविषापहम् ॥”
इति वैद्यकरत्नसारसंग्रहे चारणमारणाधि-
कारे ॥)

रसाञ्जनम् । आवा । इत्युणादिकोषः । अग्निः ।
इति संक्षिप्तधारे उणादिरिति । अयौ पुं ।
इति हेमचन्द्रः ॥

तुल्यकं, स्त्री, (तुल्यमेव । स्वार्थे कन् ।) तुल्यम् ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (अस्य गुणा यथा,—

“तुल्यकं कटुकं चारं कषायं वामकं लघु ।
लेखनभेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् ।
विषाघ्नकुष्ठकण्डूघ्नं खर्परं चापि तदगुणम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

तुल्या, स्त्री, (तुल्य + टाप् ।) नीलीवृक्षः । चूडैना ।
इत्यमरः । २ । ४ । ६५ ॥ महानीली । इति
राजनिर्घण्टः ॥

तुल्याञ्जनं, स्त्री, (तुल्ययति तुल्यते वा । तुल्य +
अच् । तुल्यश्च तदञ्जनश्चेति कर्मधारयः ।) उ-
पधातुविशेषः । तुल्यम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०१ ॥

तुद, अ श्र औ यधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-उभं-सकं-अनिट् ।) अ श्र, तुदति तुदते ।
औ, तोत्ता । यध इह ज्ञान्तस्य रूपम् ।

तुदोद गद्या चारिम् । इति भट्टिः ॥ विधु-
नुदः । इति दुर्गादासः ॥

तुन्दं, स्त्री, (तुदतीति । तुद + “अब्जादयश्च ॥”
उणां ४ । ६८ । इति इन् तुदेर्नुंश्च इयुक्तेर्नुंश्च
ततो दस्य लोपः ।) उदरम् । इत्यमरः ।
२ । ६ । ७७ ॥

तुन्दकूपिका, स्त्री, (चूदः कूपः कूपिका । तुन्दस्य
उदरस्य कूपिकेव ।) नाभिः । इति हेमचन्द्रः ।
३ । २ । ७० ॥

तुन्दकूपी, स्त्री, (तुन्दस्य उदरस्य कूपी चूदकूप
इव ।) नाभिः । इति त्रिकाण्शेषः ॥

तुन्दपरिमार्जः, त्रि, (तुन्दसुदरं परिमार्ज्येति ।
परि + ऋज् + अच् ।) तुन्दपरिऋजः । इत्य-
मरटीकायां रमानाथः ॥ (अलसादनञ्च तुन्द-
परिमार्ज एव ॥” इति सिद्धान्तकौमुदी । पां
३ । २ । ५ ॥)